

РЕШЕНИЕ

№ 2583

гр. София, 18.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 22.03.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **1313** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Фондация „Български център за нестопанско право“ срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № ЗДОИ-1/2018г. от 17.01.2018г. на съдебен помощник при Софийски градски съд /СГС/.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен по съображения, че исканата информация се създава и се съхранява в рамките на нормативно определените функции на СГС и неговата администрация – сочи, че се касае за информация на електронен и хартиен носител, съдържаща се в описните книги и регистри за граждански дела по силата на чл.39 и сл. от Правилника за администрацията в съдилищата. В този смисъл исканата информация според жалбоподателя следва да е налична в деловодната система на СГС, което изпълнява необходимостта от наличие, за да бъде предоставена. Изготвянето на справка в отговор на подаденото заявление намира, че не е искане или вменяване на задължение за създаване на друга нова информация, а само извличане на съществуваща в регистрите.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез Н. Ш..

Ответникът по оспорването в писмен отговор по жалбата оспорва нейната

основателност като твърди, че по същество исканата от заявителя информация представлява искане за предоставяне на статистически данни, а в случая СГС не поддържа такива като няма и задължение за това. Сочи, че в действителност в деловодната система на СГС е налице статистически шифър „запрещение“, но не са налице отделни статистически шифри за поисканата от заявителя информация, така, както е посочена в заявлението, т.е. отделни статистически шифри за пълно и ограничено запрещение. Според него целта на ЗДОИ не е задължените по чл.3 от него субекти да извършват дейност по създаване на информационни данни по повод подадено искане за достъп до обществена информация – актът, съдържащ официална обществена информация трябва да е издаден, а служебната обществена информация следва да е събрана или създадена от задължения по закона субект при или по повод неговата дейност, поради което няма нормативно основание заявената информация да бъде предоставена по този ред.

В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по подадено от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация вх.№ 1/03.01.2018г. по описа на СГС, с което е поискано предоставяне по реда на ЗДОИ на информацията относно това:

1. Колко лица са поставени под запрещение от съдебни състави на СГС – съответно под пълно и под ограничено запрещение, за последните 5 години, считано от датата на справка по заявлението? Колко от тези дела са образувани по инициатива на лицето, което иска да бъде поставено под запрещение? Колко от делата са образувани по инициатива на прокурор? Колко са образувани по инициатива на близки и роднини?

2. Колко висящи дела за поставяне под запрещение – съответно под пълно и под ограничено, има в СГС?

3. Колко решени, съответно висящи, дела за сваляне на запрещение има през последните 5 години – съответно за пълно и за ограничено запрещение? Колко от тези дела са образувани по инициатива на лицето, което иска да бъде поставено под запрещение? Колко от делата са образувани по инициатива на прокурор? Колко са образувани по инициатива на близки и роднини?

4. Колко решени, съответно висящи, дела по чл.27 ЗЗД има за последните 5 години, считано от датата на справка по заявлението? По колко от тези дела страна по делото е лице, поставено под запрещение – пълно или ограничено?

Като предпочитана форма за предоставяне на информацията е посочено копие по електронен път или чрез интернет адрес.

По заявлението е постановен оспорваният в настоящото производство отказ, видно от мотивите, на който органът е приел, че във всички случаи, за да се предостави достъп до исканата информация, същата следва да е налична и вече създадена като законът ограничава правото на достъп до съществуващите документи и държавните органи нямат задължение да създават такива, за да удовлетворят искането на заявителя, т.е. да създават информация, която законът не изисква от тях да създават, обработват и

съхраняват. В случая според ответника заявителят е поискал статистически данни, които не се създават и съхраняват от задължения субект, а за да бъде предоставена исканата информация същата следва да бъде налична, а не създадена по повод конкретно искане, като за него не е нормативно установено задължение за създаване на търсената със заявлението информация.

Решението, видно от известие за доставяне на л.20 по делото, е получено от жалбоподателя на 18.01.2018г., а жалбата срещу него е заведена в регистратурата на Административен съд София-град на 30.01.2018г.

По делото е приета като доказателство Заповед № 1505/28.04.2016г. на председателя на СГС, с която на основание чл.28, ал.2 ЗДОИ е възложено на съдебен помощник Н. Д., считано от 03.05.2016г. да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от легитимирана да го оспори страна и при наличие на правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Предоставянето на обществена информация се дължи от задължените субекти, посочени в разпоредбата на чл.3 ЗДОИ. Съгласно ал.1 на посочената разпоредба този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република Б., наричани по-нататък "органите". Съгласно чл.1а, ал.1 ЗСВ съдебната власт е държавна власт, съответно органите на съдебната власт са държавни органи. В този смисъл председателят на СГС е задължен субект по чл.3 ЗДОИ. В това си качество той е предоставил правомощията по разглеждане на подадени до него по реда на ЗДОИ заявления и вземането на решения за предоставяне на достъп до обществена информация или за отказ от предоставянето на обществена информация, на съдебен помощник Н. Д. със Заповед № 1505/28.04.2016г., каквато възможност е изрично предвидена в чл.28, ал.2 ЗДОИ. Предвид това съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган.

Отказът е постановен в изискуемата писмена форма като в него са посочени мотивите на административния орган за постановяването му. Не са посочени правните основания в съответствие с изискването на чл.38 ЗДОИ, но според трайно установената съдебна практика непосочването на правно основание или погрешно посоченото такова не е основание за отмяна на административния акт тъй като правната квалификация на фактическите основания, направена от административния орган, не обвързва съда при извършване на преценката му за неговата законосъобразност.

При издаване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Ответникът е приложил правилно и материалния закон.

Основание за предоставяне на исканата информация е тя да представлява обществена

такава по смисъла на ЗДОИ. Съгласно българското национално законодателство достъпът до информацията относно правораздавателната дейност на съдилищата е регламентиран в Закона за съдебната власт /ЗСВ/. Съгласно чл.5, ал.1 ЗСВ, гражданите и юридическите лица имат право на информацията за работата на съдебната власт, като в ал.2 е предвидено задължение на органите на съдебната власт да осигуряват откритост, достъпност и прозрачност на действията си по реда на този закон и на процесуалните закони. Като гаранция за изпълнение на това задължение в чл.30, ал.5, т.13 ЗСВ изрично е разписано, че Съдийската колегия и Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет изискват и обобщават на всеки 6 месеца информацията от съдилищата, прокуратурата и от Националната следствена служба за тяхната дейност. Освен това за съдилищата, в това число за Софийски градски съд, съществува задължение по чл.64, ал.1 ЗСВ да публикуват актовете си незабавно след постановяването им на интернет страницата на съответния съд при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация като според ал.4 на с.р. актовете по дела, които засягат гражданския или здравния статус на лицата, се публикуват без мотивите им. Наред с това съдилищата публикуват и доклади за дейността си. В тази връзка Софийски градски съд е публикувал на интернет-страницата си отчетните доклади за дейността си за 2013г., 2014г., 2015г., 2016г. и 2017г., които са общодостъпни, като по този начин е направил достъпни статистическите данни, които събира и които се искат в обобщен вид от заявителя. По този начин принципът на откритост, достъпност и прозрачност е гарантиран и всеки, който има интерес, може да се запознае с тях като практика по определен проблем.

Относно предоставянето на достъп до информация, която не е тясно свързана с правораздавателната дейност на съдилищата, а касае административно-организационната дейност, свързана със съдебната администрация и общото ръководство на съда, не е регламентиран специален ред в ЗСВ, поради което, когато искането касае информацията от този вид, приложим е общият режим и във всеки конкретен случай следва да се прави преценка дали исканата информация е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ.

Легалното определение на понятието „обществена информация” е дадено в чл.2, ал.1 от ЗДОИ, според който „обществена информация” по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Нормата на чл.9 от закона разграничава информацията на официална и служебна, дефинирани съответно в разпоредбите на чл.10 и чл.11 ЗДОИ, и дава възможност на гражданите и организациите да се запознават със съществуващата информация, която вече е създадена, обработена и се съхранява от задължените субекти, но не дава възможност под формата на искане за достъп до обществена информация гражданите и организациите да налагат на задължените по закона лица да обработват и създават статистическа или друга информация, която законът не изисква задължените лица да събират, обработват и съхраняват.

При така очертаната правна рамка на задълженията на органите на съдебната власт да предоставят информацията за своята дейност, съдът намира, че исканата информация не представлява обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ, тъй като предвид нейния предмет – броя на образуваните дела за поставяне на лица под пълно или ограничено запрещение, броя на лицата, поставени под пълно или ограничено

запрещение, лицата, по чиято инициатива е образувано производството и пр., не може да допринесе за формиране на собствено мнение на гражданите относно дейността на органите на съдебната власт и в частност дейността на Софийски градски съд.

На следващо място, съдът не намира основание за предоставяне на исканата информация и по реда на ЗСВ и процесуалните закони. В настоящия случай искането не касае нито информация за конкретно посочено дело, достъпът до която по силата на законова делегация е регламентиран в Правилника за администрацията в съдилищата, нито статистически данни, които съдът е длъжен регулярно да обобщава и оповестява, а цели предоставянето на общо формулирана статистическа информация за съдебни дела, образувани по жалби на физически лица или по искане на прокуратурата, по зададени от жалбоподателя критерии. Следователно като е отказал предоставянето на исканата информация ответникът е приложил правилно материалния закон.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Фондация „Български център за нестопанско право“ срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № ЗДОИ-1/2018г. от 17.01.2018г. на съдебен помощник при Софийски градски съд.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: